Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

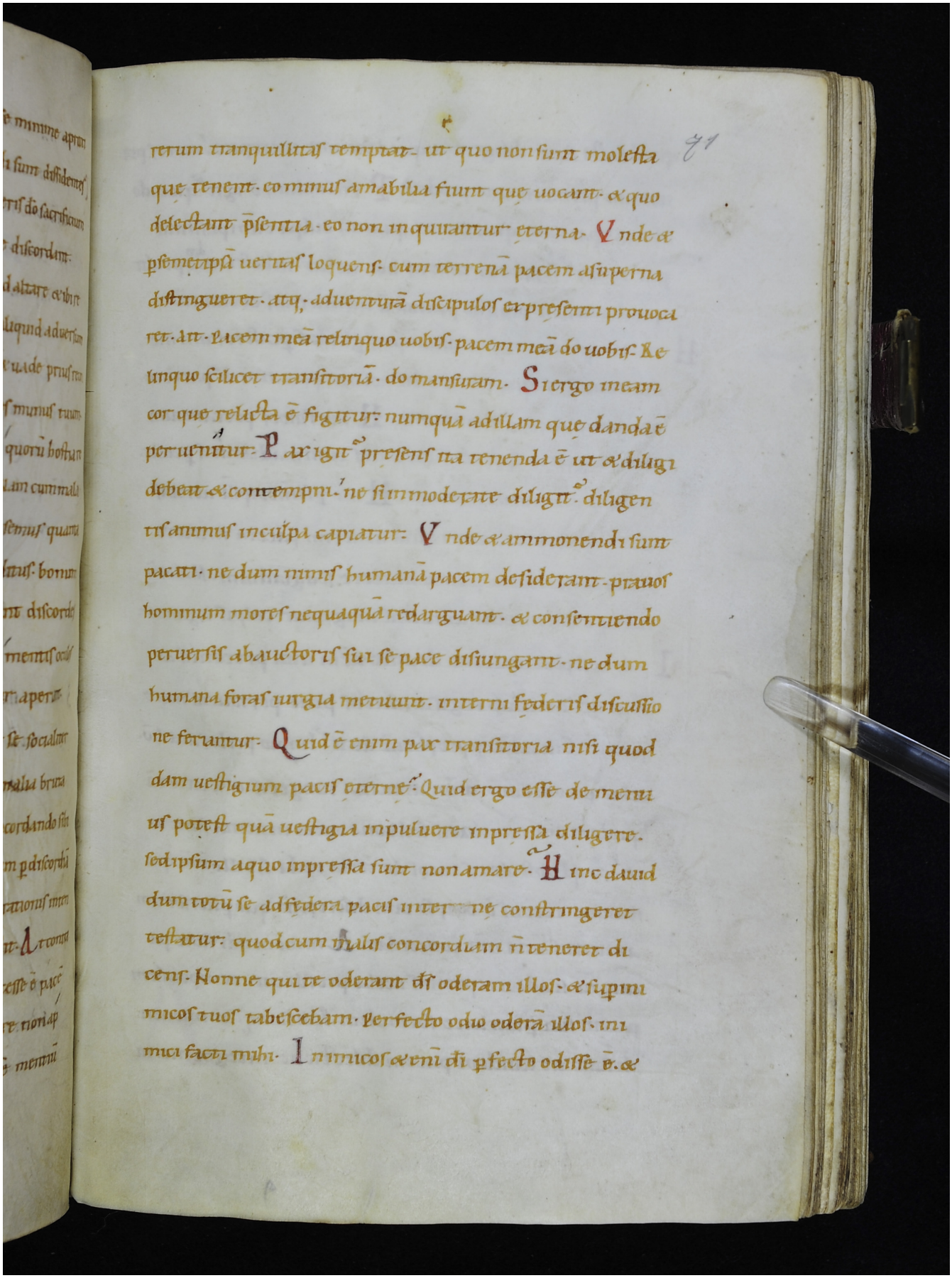

71

rerum tranquillitas temptat. ut quo non sunt molesta
que tenent. eo minus amabilia fiunt que uocant. a quo
delectant psentia. eo non inquirantur eterna. Vnde a
psemetipsa ueritas loquens. cum terrenam pacem a superna
distingueret. atq; aduenturam discipulos er presenti prouoca
ret. ait. Pacem meam relinquo uobis. pacem meam do uobis. Re
linquo scilicet transitoriam. do mansuram. Si ergo in eam
cor que relicta est figitur. numquam ad illam que danda est
peruenitur. Pax igitur presens ita tenenda est ut a diligi
debeat & contempni. ne si immoderate diligitur. diligen
tis animus in culpa capiatur. Vnde & ammonendi sunt
pacati. ne dum nimis humanam pacem desiderant. prauos
hominum mores nequaquam redarguant. & consentiendo
peruersis abauctoris sui se pace disiungant. ne dum
humana foras iurgia metuunt. interni federis discussio
ne feriantur. Quid est enim pax transitoria nisi quod
dam uestigium pacis eterne. Quid ergo esse de memi
nus potest quam uestigia in puluere impressa diligere.
sed ipsum a quo impressa sunt non amare. Hinc dauid
dum totum se ad federa pacis interne constringeret
testatur. quod cum malis concordiam non teneret di
cens. Nonne qui te oderant dis oderam illos. & supini
micos tuos tabescebam. Perfecto odio odorem illos. ini
mici facti mihi. Inimicos & eni di pfecto odisse est. &